

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יט., 3] תוספתא דשבת
פ"ב ה"ג ע"ש, (ג) [ליתא
בתוספתא], (ד) תוספתא דשבת פ"ב
ה"ו, (ה) ס"א א"ב,

הגהות הב"ח

(א) גמ' דר"ש שזורי סגר אבד
מלקט מלכו וכו' ורבי יהודה:
(ג) רש"י ד"ה אם נגשימה וכו'
והדליק זה חייב: (ג) ד"ה מאי
טעמא וכו' הוא פטור הק"ד:

שיטה מקובצת

פרט מתעסק בציורו של מתמקסם
באז מלאכה זו ועשה אז מלאכה זו
לחרת: אבד מקלט מלנו בשם אחד.
שנמכו למלנו זו ושם כבוד מלנו
לחרת המעולה לה ציעלה והכלה די
ההרשונה דברי חל חיב הויל
ולכן נמכו מלנו ועוד כשמה משמנו
אז חש אלל בלנו מין עמנו: בשני
שמו: שמוין מלנו ושם וכבוד
עניס ציעלה והכלה די עה תמלנו:
ורבי יהודה פני. אפילו בשם אחד
פלגי וכפדי ליה לשמורות ולנו
אז אחד קן הויל וכן מין אחד.
יש (תוספות) מה שאלר במתמקם
ממיה אלל אם פער כה די יושע
במין אחד שהי נתמקיה משמנו.
ען כן תוספות: לידק אינא עניינו.
שמוין לקטן וז מלנו ואחר קן זו
הכלה די עה להחרונה יש די שמוין
ורבי שמעון שווי כפרי אלל שם אחד
די הכל מין הויל ועד קן אחד די
וסוף סוף מריוויה עדין א ולל איכפת
לן במקדיס המאחר פלגי בשני
שמוין די אלישו ממדי שמויל הויל
לשנין מכוין ושהי עשה ולל איכפת
לן במקדיס המאחר ורבי יושע פוטר
הויל ובשעת לקיעת לן אחו ואחר
לל לז הוא מכוין הו ליה במתמקם
ופוטר ורבי יהודה פני אפילו בשם
אחד פלגי אלל מלנו למה פוטר
הויל וסוף סוף לשנין מכוין אלל
במתמקם עעלמל שם מכוין אלל
ללחם ולל עשאלה ועשה אז כחרתה
דלוי עעלמל פפור: והא פניא. כימעת
דחיישין למקדס המאחר: לדליק
זו. בשגמם פפור לן בשגמם תמלנו:
והסילון ועד פפור דהיינו מתמקם לל
מכוין אלל ללחם ולל עשאלה ועשה אז
כחרתה: לדליק ולנו. כשהי
די דלוק ורבי כזי ומוין לדליק
הפניה כדה זז (ז והלוקק אז חלילי
דלויק למנום כדה ואחר קן דלוקק:
המשא של עליונות ומצביר התחמומו
דמחייב פני. הא לל חיישין אלל ללחם
לכזי עליונות היתה עיקר כוונתו אז
לכזי של אלל ען מנח שפיעברו אלל

אם שחורות ולבנות נמי כשני
רי נמי כרבי יהודה מוקמי
ת זה רבי יהודה מאי אתא
למאן דאמר כרבי יהודה

מתיב רב אושעיא ^ה רבי שמעון שזורי ורבי שמעון אומרים לא נחלקו על דבר שהוא משום אחד שהוא חייב אלא [על מה נחלקו] על דבר שהוא משום שני שמות שרבי אלעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פטר שזורי יהודה מאי קאמר דפליגי בנתיבין ללקט ענבים ולקט תאנים שחורות ולקט לבנות ענבים ותאנים שחורות ולבנות מאי ניהו שני שמות היינו רבי שמעון ור"ש שזורי רבי יהודה מאי אתא לאשמועינן אלא לאו מתעסק איכא בינייהו דרבי יהודה סבר מתעסק חייב ^ו [ור"ש] ור"ש שזורי סבר מתעסק פטור לא מתעסק דרבי הכל פטור והתאם בהא קא מיפלגי דרבי שמעון ^ז שזורי סבר ^ח שכח מלקט מלבו בשם אחד דברי הכל חייב כי פליגי בשני שמות ר' יהודה סבר לא שנא יבשם אחד ולא שנא ^ט בשני שמות פליגי ונרא אמר ליקדם איכא בינייהו ^י והתניא ^{יא} דיו לפניו שתי נרות דולקות ^{יב} [ארוכות] ונתיבין לכבות את זו וכיבה את זו והדרליק את זו והדרליק את זו פטור ^{יג} בלהדרליק ולכבות וכיבה והדרליק בנשימה אחת חייב ^{יד} [בשתי נשימות פטור] פשיטא מהו דתימא לא איתעבד מחשבתיה דהא להדרליק מעיקרא בעי ולכבוף לכבות וכי עבד מעשה כיבה ובסוף הדרליק הוא ואימא פטור קא משמע לן נהי דאקדמו ^{טו} (נמי) לא מקדים אחריו נמי לא מאכחזי תנו רבנן ^{טז} ההורות גחלים בשבת חטאת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי אלעזר ברבי צדוק ^{יז} חייב שתי מפני שהוא מכבה את העליונות ומבעיר את התחתונות במאי עסקינן אי דקא מיכוין לכבות ולהבעיר במאי טעמא דמאן דפטור ^{יח} אלא דלא קא מכוין להבעיר מאי טעמא דמאן דמחייב ^{יט} חרתי רבי אלעזר ורבי חנינא דאמרי תרווייהו

שזורים. דעל כרחוק לרץ לומר דער
קוקן על דבר שהוא משם אחד שמידי
מלכו או לא לזכות ולזנות ושחירות
לעיל על מה נחלקו על דבר האם
והשני שמות כגון עניים או תאנים
ושחירות ולזנות ואבן חלקט מלכו
ודמפרש לעיל טעמיהו דלא מאינו
ממילא לר' שמעון ור' שמעון שזרי
למה נחלקו על דבר מאוס ש
ומות כגון שלקט תאנים או עניים
אע"פ דיעה על מה קטק דמאי קטשען ל' טו:
ללא אלא מחתקטן איבא ביינייהו
רבי יהודה כבר דמקטקטן

ידיב ור' שמעון שוורץ ורבי שמעון
דבר מתעמק פחדר. יא ורבי שמעון
דבר פלוגתא דלרבי יהושע וקט
ליעור אצל מלקט מלכו ומתכו וקט
ענבים או שחרות וקט
נענות דשני מינין הן דמפרש לעיל
ועמיהו אבל בזמין אחד וצאד מלקט
לכלכל או נחלקו לכולי עלמא חייב אבל
מין אחד דלא אכל מלקט מלכו
גון שנתכוין לקטט אלו וקט אחרות
ועור משום מתעסק ורבי יהודה אמר
פילו יא ננתכוין כו' וצני ממיס
ומתכוין וצנלא אכל מלקט מלכו
ממיה דייקין דוקא צני מינין אבל
אחד מינא לכולי עלמא חייב דדיק
על ה"ס ואמאי לא מתעסק הוא
דבר קשיין לרביהי והא דפשיטא
יהי לה"ס האי שיטה דלרבי שמעון
מתעסק פטור ומוקי פלוגתיהו צאד
לקטט מלכו ורבי יהודה מתעסק חייב
צנלא אכל דלרבי שמעון חייב
מתנתחין דלרבי מתיבי טפי
קאמר ר"ש שוורץ ור' שמעון אומרים
זו נחלקו על דבר שאור משום אחד
חייב כלומר דעל מה דלא חייב על מה
נחלקו על ש שמוט כו' כלומר דמה
יכא מאן דפטור ועל זה השיב ר' יהודה
פילו נחכוין לקטט תמיס כו' פליגי
איכא מאן דמתיבי ועוד דקאמר תמה
זי א פטר כו' רבי יהושע משמע
דר' יהודה מתיבי טפי:

בגור

אם נבטיח להם. שנהם מחמת
 מ' כדור יא' לא אשביח מהשכחה.
 נשיות מחסות וכיון מחמת
 נשיות נחשבות: מאי טעם
 נעדרת המחסות לא ידעך אלף
 פ' שיער שיערו המחסות נחמין
 ח' הוא דלמחר רבי יוחנן נכחה ש
 ח' חובל ומבער חייבין: מי אמר בר אבין
 הבער ללוא וליכא קרינן:

[illegible]

הִיָּינוּ ר' שִׁמְעוֹן וְר' שִׁמְעוֹן
פִּירוּשׁוֹ דְּמִילְתִּיהּ לָא
כְּגוֹן תַּחֲנִים וְתַחֲנִים וְכַאֲד
וְשַׁחֲרוּת וְכַאֲד מִלְּקֹט מִלְּבָו

רבי שמעון שזורי ורבי
נחלקו על דבר שהוא
באלא [על מה נחלקו]
ותם שני שמות שרבי
ורבי יהושע פומר
קאמר דפליגי בנתכיון
תאנים שחורות ולקט
שחורות ולבנות מאי
רבי שמעון ור"ל שזורי
לאשמועינן אלא לאו
רבי יהודה סבר מתעסק
שזורי סבר מתעסק פטור
וכל פטור והכא בהא
שזורי סבר ^(א) שכח
חד דברי הכל חייב כי
יהודה סבר לא שנא
בשני שמות פליגי
כא ביניהו ^(ב) והתנא
דולקת ^(ג) (ארכות)
וכיבה את זו להדליק
פטור ^(ד) להדליק ולבנות
ה אחת חייב ^(ה) בשתי
מהו דתימא לא איתעבד
יק מעיקרא בעי ולבנות
מיכין כיבה ובפון הדליק
משמע לן נהי דאקדמוי
אחורי נמי לא מאחר
לים בשבת חייב חטאת
זויר אומר משום רבי
חייב שתיים מפני שהוא
ומבעיר את התחתונות
מיכין לכבות ולהעביר
פטור ^(ו) אלא דלא קא
טעמא דמאן דמחייב
חנינא דאמרי תרווייהו
העליונות כרי להבע
ערה פטור ורבי אליע
בנפח שנו אמר רבי ^(ז)
אמי בר אבין ורב

[illegible][illegible]

הנה נמי נבני מילה מתקסס בחבורה דלאו דרעצו נמי לטעמי כי מתקסס בבין ונעה יודין מין חזא חלבה כדון שואב מדיחא כדלומי. שואב תשבתה כדון חזי נעשית כדלומי. מן מתנותו חלבה חיימי: וי עממי ששעל יעל [אלאל] שן נמן חזא טוסר לרעצו חזא אלד יא ו מתקסס כדון יכרדא יכרדא: כדלומי: חל טוסר חלבה כחא פליר יר שמעון שוורי חל יודי לל הארששת נעשית חדב חל חיימי אלל ומשבתיו. וי יודיה חל לא שגן כמסש חל אל מלכום בן מינין יר ילעיור. חל יודיה חל לא יר יודיה אפסיי דאמנא פלילי בתריומא חיימי יא חל חטא בן חלד למעסות חל בן כמסש שדעל חל שמוח אן מתכני חלאל חדק חדק חל חלבה חל אן חקיה אן אז. ואדל יר יר יועשע לטעמי חל דרעצו חל פליר יר חל חקיתא. אן חל ומתכני חל אלל יא וי שדקיה חיימן כדן כביית שדעל חל שמוחה נעשית שמוחה וז חלכה השלכבה חדקיה חל שדיה הרשאת קין שרשמה חיימי חדקיהא חקיתא חלכין חיימי: חזותה חלכית חלכית. שדקיהא ורעמוסע נעשית עילוינו חרשתי חלכית עממי: וי חזלין חל חלמיס חקיה חל חל חשתי חל חל חקיה חל

בבא א מיי' פ"א מהל' שבת
הלכה י ע"ש:
בבא ב מיי' שם הל' יא:
ל ג ד מיי' פ"ו מהל' שגגות
הלכה יד:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]